

Lietuvos Komunistų partijos Centro Komitetui,
Lietuvos Tarybų Socialistinės Respublikos
Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumui,
Lietuvos TSR Ministrų Tarybai

Tarybų Sąjungos Komunistų partijos Centro Komitetas, Tarybų Socialistinių Respublikų Sąjungos Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumas ir TSRS Ministrų Taryba karštai sveikina Lietuvos TSR darbininkus, kolūkiečius, inteligentiją, visus darbo žmones šlovingosios istorinės datos — Tarybų valdžios atkūrimo Lietuvoje dvidešimtmečio — progą.

Kartu su didžiąja rusų tauta ir kitomis mūsų Tėvynės tautomis lietuvių tauta kovojo už Didžiosios Spalio socialistinės revoliucijos pergalę ir tada įvedė savo gimtojoje žemėje darbininkų ir valstiečių valdžią. Deja, užsienio interventams ir Lietuvos buržuazijai tais metais pavyko pasmaugti jauną ir nesustiprėjusią Tarybų Lietuvą.

Prieš 20 metų — 1940 metais — su nesavanaudiška Tarybų Sąjungos tautų pagalba Lietuvos darbo žmonės, Komunistų partijos vadovaujami, nuvertė neapkenčiamą fašistinę diktatūrą ir vėl atkūrė Lietuvos žemėje Tarybų valdžią. Lietuvių tauta tapo visavaldžiu savo likimo šeimininku, lygiateisiu didžios ir neišardomos broliškos TSRS tautų šeimos nariu.

Per praėjusius 20

TSKP
CENTRO KOMITETAS

metų Lietuvos TSR iš agrarinio-žaliavinio Vakarų valstybių priedėlio, kuriuo ji buvo buržuazinės valdžios sąlygomis, pavirto klestinčia industrine-kolūkinė respublika, tvirtai žengiančia komunizmo keliu.

Apgynę kartu su visa šalimi savo laisvę ir nepriklausomybę Didžiąjame Tėvynės kare, Lietuvos TSR darbo žmonės su broliškujų tautų pagalba ne tik atkūrė karo sugriautą liaudies ūkį, bet ir pažengė toli į priekį. Respublikos pramonės gamybos apimtis per 20 metų padidėjo dešimt kartų. Rimtus laimėjimus pasiekė respublikos žemės ūkis. Dabar Lietuva gamina žymiai daugiau mėsos, pieno ir kitos žemės ūkio produkcijos, negu buržuazijos viešpatavimo metais. Vidutiniškai vienam gyventojui pieno ir sviesto gaminama daugiau, negu Jungtinėje Amerikos Valstijose. Kasmet kyla darbo žmonių gerovė. Audringai klesti nacionalinė pagal formą ir socialistinė pagal turinį lietuvių tautos kultūra.

Sie įžymūs Lietuvos TSR laimėjimai valdžiai rodo, kokios puikios perspektyvos atsivėrė lietuvių tautai broliškoje TSRS tautų šeimoje, socialistinės savitarpio pagalbos ir

TSRS AUKŠČIAUSIOSIOS
TARYBOS PREZIDIUMAS

laisvo kūrybinio darbo sąlygomis, kai žmonės dirba sau ir savo visuomenei.

Tarybų Sąjungos Komunistų partijos Centro Komitetas, TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumas ir TSRS Ministrų Taryba yra tvirtai įsitikinę, kad Lietuvos darbo žmonės, tvirtai laikydamiesi savo šlovingų revoliucinių tradicijų, visomis savo jėgomis, visa savo kūrybine energija pasistengs sėkmingai įvykdyti respublikai iškeltus ekonominės ir kultūrinės statybos uždavinius, prideramai prisidės prie didžiosios visos tarybinės liaudies kovos už komunizmo pergalę.

Linkime talentingajai ir darbščiajai lietuvių tautai naujų laimėjimų kovojant už pramonės ir žemės ūkio, mokslo ir kultūros vystymą, už tvirtą gerovės kilimą, naujų komunizmo statybos laimėjimų.

Tegyvuoją šlovingąsias Lietuvos Tarybų Socialistinės Respublikos dvidešimtmetis!

Tegyvuoją Lietuvos Komunistų partiją — kovinis Tarybų Sąjungos partijos būrys!

Tegyvuoją Tarybų Socialistinių Respublikų Sąjungą — laisvųjų mūsų didžiosios Tėvynės tautų draugystės ir brolybės tvirtovę!

TSRS
MINISTRŲ TARYBA

Į Vilnių atvyko draugas M. Suslovas

S. m. liepos 21 d. į mūsų respublikos sostinę švęsti Tarybų valdžios Lietuvoje dvidešimtmetį atvyko TSKP Centro Komiteto Prezidiumo narys, TSKP CK sekretorius draugas M. SUSLOVAS.

Sutikti draugo M. Suslovo į Vilniaus aerouostą atvyko drg. drg. F. Blelauskas, K. Kairys, J. Maniušis, V. Niunka, J. Paleckis, A. Sniečkus, B. Sarkovas, M. Šumauskas, G. Zimanas, A. Česnavičius, V. Meščerjakovas ir kiti vadovaujantys respublikos bei miesto partiniai ir tarybiniai darbuotojai, broliškujų tarybinių respublikų vyriausybės delegacijos, atvykusios į šventę.

Aerouoste įvyko šiltas sutikimas.

(ELTA).

Troškūnų miesto biblioteka įrengė įdomų stendą, plačiai pasakojantį apie didžiulius pasikeitimus Lietuvoje Tarybų valdžios metais.

Nuotraukoje: lankytojai prie stendo.
V. Kavaliūno nuotr.

1960 m.

liepos

24 d.

Sekmadienis

Nr. 60 (1147)

KAINA 15 KAP.

Eina nuo 1948 m.

Visą šalių proletarai, vienykitės!

KOLEKTUVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO
IR RAJONO DŽD TARYBOS ORGANAS

ŽYDĖK, TARYBŲ LIETUVA!

J. VIRBALAS,

„Surdegio“ kolūkio pirmininkas

Daug kelių susibėga į Anykščius. Kurio jų bepasuktum, pakelė kasdien pasveikins tave kuo nors nauju, džiuginančiu širdį: tai, žiūrėk, naujam, didžiuliui kolūkio pastatui pamatai išlieti, tai kolūkinės gyvenvietės gatvė pailgėjusi, pasipuošusi jaukais namais, tai javas, kaip mūras, brandina aukso grūdą, tai kolūkio banda jau gausesnė ganosi vešloje ganykloje. Bet labiau už viską džiugina žmonių veidai. Jie tyrūs, giedri, kaip ankstyvas vasaros rytmetis.

Gera gyvena mūsų žmonės. Ant kolūkiečio plietų stalo nebe pamatysi, kaip prieš 20 metų, išrūgomis mėlynuojančio separuoto pieno. Ir prie pravažiuojančios mašinos nebe bėgs vaikigalių būrys: dabar turtingas stalias, radijas, automašina, motociklas, jaukus, geras baldais apstatytas butas — kasdienybė. Nieko ji nebestebina, ir mūsų jaunoji karta, tie, kurie dabar vasarą praleidžia pionierių stovyklose, tik iš tėvų pasakojimo teiznos, kad neseniai, labai neseniai, kai smetoniniai antstoliai ir nuodai šeimininkavo gimtinėje, žmogus gyveno be prošvaistės, slegiamas nūdienos sunkumų ir neaiškios rydlenos baimės. Labai tiksliai buržuazinės Lietuvos valdžią išreiškė poetas Liudas Gira. Pasak poeto, tik vėjas:

„Kur užmojo — turi kelią
Ar pūdymu, ar lanka...“

Tik jis turėjo laisvę fašistinėje Lietuvoje. Ir plaukė vėjas išvaržytų mažazemių apleistų susmukusių trobeliukščių stogus, džiovino ir nenu-džiovino sūraus prakalto rasos nuo

kaktos varguolio, kurio visas gyvenimas buvo:

„Kelk su saule, dirbk per dieną,
Grįžk namopi sutemoj,
O turi tik vargą vieną,
Ant krūtinės vis akmuo“.

Nutrenkė liaudis, broliškujų tarybinių tautų padedama, nuo savo sprando smetoninių siurbėlių gaują, ir akmuo nuo darbo žmogaus krūtinės nusirito. Per dvidešimt metų pasikeitė tėviškės veidas, pasikeitė taip, kad nebepažinsi: sužaliavo, sužydėjo naujais namais, miestais, puikiomis kolūkių gyvenvietėmis, elektrinių, didžiulių fabričių korpusais išsidabino.

Kai kas sako, kad skalčiai straipsnį padaro nuobodų. Bet jei pasakysi, kad šiemet mūsų kolūkiai gamins 223 cnt pieno ir 46 cnt mėsos 100 ha žemės naudmenų, kad rajono kolūkių pajamos 1959 m. pasiekė 50 milijonų rublių, o šiais metais išaugs iki 62,5 milijono, — nebus nuobodu. Juk šie skalčiai — tai mūsų gyvenimas, tai turtingas kolūkiečio stalias, naujas namas gyvenvietėje, nauja mašina, radijas, motociklas kieme, nauja mokykla ir klubas, ir džiugūs, ryžtingi veidai — puikios ateities perspektyva.

Peržvelgi nueitą kelią ir matai: gerai padirbėta, gerokai palypėta į komunistinės ateities aukštumą. Ir, švenčiant mūsų tėviškės atgimimo dvidešimtmetį, noris pasakyti visų darbo žmonių lūpomis:

— Žydėk, brangi Tarybų Lietuva, penkiolikos tarybinių sesių šeimoje. Mes, partijos vadovaujami, tiesiame ir tiesime kelius į dar šviesesnę ateitį, kursime dar gražesnę gyvenimą.

Dvidešimtmečio minėjimas Anykščiuose

Liepos 21 d. šventiškai išpuoštoje Jono Biliūno vardo vidurinės mokyklos salėje įvyko iškilmingas Tarybų Lietuvos dvidešimtųjų metų minėjimas. Pranešimą apie Tarybų Lietuvos darbo žmonių kovą ir darbo kelią, nueitą per dvidešimt metų, skaitė rajono vykdomojo komiteto pirmininko pavaduotojas drg. M. Daukantas. Pranešėjas plačiai nušvietė didžiulius pakitimus mūsų rajone. Anykščiai iš skurdiausios valsčiaus miestelio tapo gražiai sutvarkytu rajono centru. Mieste išaugo dešimtys mūrinių namų,

kuriose gyvena darbininkai. Plačiai išsivystė individuali statyba. Buvusioje dykvietėje išaugo naujos Taikos, Gėlių, P. Cvirkos ir daugelis kitų gatvių. Pastatytas naujas „Spartako“ fabrikas, kuriam įrengimams tekė visa šalis. Išaugo dvi plytų gamyklos. Mūsų kaimas tapo neatpažįstamas. Daugelis kolūkių gauna milijonines pajamas. Kolūkiečių gyvenimas dabar sotus ir pasitvirtint.

— Peržengdami respublikos dvidešimtmečio slenkstį, — kalbėjo pranešėjas, — mes turime pasiryžti dirbti dar geriau. Po pranešimo buvo įteik-

ti sveikinimo laiškeliai buvusiems pagrindininkams J. Griškui, J. Kavoliui, Br. Einoriui, F. Kolesnikovui ir M. Kutraiteliui.

Rajono žemės ūkio inspekcijos viršininkas drg. Krikštanas perskaitė susirinkusiems sveikinimo telegramas, dvidešimtmečio progą gautas iš kaimyninių Utenos, Kupiškio, Rokiškio, Kavarsko, Molėtų ir Panevėžio rajonų.

Po iškilmingo minėjimo „Draugystės keliu“, „Pergalės“, „Svyturio“ ir kt. kolūkių saviorganizacijai atliko turiningą meninę programą.

J. Laukys

PO DVIDEŠIMTIES METŲ

(Pasakoja pensininkė Pranė Gaukštienė)

Tą nelemtą žiemą atminsiu iki grabo lentos. Salta ji buvo, speiguota. Ir baisią nelaimę mūsų šeimai atnešė: mirė vyras. Ant mano rankų liko vienas trijų mėnesių kūdikis, o ir kiti trys ne ką didesni už pupų pėdelį.

Palaidojau vyrą. Nespėjo dar ašaros nudžiūti, o miškų urėdas Narvydas jau pasišaukė mane ir pasakė:

— Man tu nereikalinga su savo vaikais. Eik kur nori.

O kur eiti? Kas priklauso?

— Aš viską, ponas, nudirbsiu. Tik nevarykit nors ligi pavasario. — maldavau.

Bet Narvydas buvo nesukalbamas. Mat, mano vyras dirbo tartum sargu urėdijoje, o iš tikrųjų ne tik sargo, bet ir visus darbus 18 ha ūkyje nudirbdavo. Taigi, kai likau viena, urėdas suprato, kad nevaliosiu tokios darbo naštos pakelti.

Ir išvarė.

Išsivedžiau skarmalėliusna susuptus klykiančius vaikelius į speigą ir nebežinau kur

elti... Akys aptemo, širdis krauju plūsta... Bet kam tas rūpi? Tik jau ne ponams narvydams!

Priglaudė mane Troškūnų dvaro kumečiai. Čia ir vargau iki skaislaus tarybinio gyvenimo rytmečio.

O štai neseniai mirė Troškūnų tarybinio ūkio darbininkės Ramanauskienės vyras. Tik niekas niekur jos nevarė iš buto. Tarybinio ūkio vadovybė višai remia Ramanauskienę. Valstybė jai moka 400 rublių pensiją. Štai ką reiškia sava valdžia, mūsų mielosios Komunistų partijos rūpinimasis žmogumi!

Arba vėl: dirbau aš tarybinio ūkio melžėja. Sunkiai susirgau. Po ligos sveikata jau negrižo. Atsiliepi nelemta praeitis, nepakeliamas vargas, kurį teko vargti niūriaisiais smetonininkų savivaliavimo metais. Jei taip buržuazijai valdant būčiau likusi be sveikatos, būtų tekę elgetauti. O dabar aš vskuo aprūpinta. Tarybinio ūkio vadovybė man atremontavo butą, gaunu žemės

daržui, valstybė moka pensiją, gydymas nemokamas.

Gal aš čia nieko naujo ir nepapasakojau. Laikraščio skaitytojas sakys: „Dabar visur taip“. Teisingai sakys! Bet aš noriu, kad visi, ypač jaunimas sužinotų, koks baisus gyvenimas buvo smetonininkams valdant ir koks šviesus dabar, kad brangintų mūsų tarybinį gyvenimą, dirbtų nesigallėdami jėgų tarybinės Tėvynės labui, puoštų ir gražintų kiekvieną kampelį. Juk dabar viskas mūsų, visur mes savį ir šeiminkai.

Dabar Tarybų Lietuva švenčia savo dvidešimtmetį. Tai brangus jubiliejus visiems darbo žmonėms, o ypač mums, motinoms. Juk kas gali būti dėkingesnis brangiajai Tarybų valdžiai už šviesią vaikų ateitį, kaip motina, kuri kiekviename žingsnyje jaučia tarybinės vyriausybės ir partijos rūpinimąsi jauna karta.

Ačiū Tau, Tėvyne!

Mano tėvai buvo mažžemiai valstiečiai. Selma didelė, todėl mums labai dažnai trūkdavo duonos. Tokią aš ir pamenu savo vaikystę.

Išaušo 1940 metų vasara. Nors turėjau netaip daug metų, tačiau visam amžiui įsiminiau Ziobiškio apylinkės darbo žmonių demonstraciją, sveikinusią Tarybų Lietuvos sukūrimą. Mūsų šeimai irgi apgaubė šviesaus ir laisvo gyvenimo šiluma. Mano brolis ir sesuo džiaugėsi, kad nebereiks daugiau tarnauti buožėms Gužui, Matukui ir kitiems.

Dabar mano tėvai ir sesuo Valerija pasiturinčiai gyvena Rokiškio rajono „Ziobiškio“ kolūkyje, brolis Leonas dirba Panemunėlio kaimo kooperatyve, Vy-

tautas — Rokiškio rajono „Kibirkšties“ kolūkio pirmininku, o aš baigiausi Joniškėlio I. V. Mičiurino vardo žemės ūkio technikumą ir dirbu Mičiurino vardo kolūkyje agronomu. Kai prisimenu praėjusį laiką ir sulyginu dabartinį gyvenimą kolūkyje, tai apima neapsakomas džiaugsmas. Jaučiu, kad dar daug skolingas esu tarybinei santvarkai, kuri man, mažžemio valstiečio sūnui, atvėrė kelią į mokslą, į šviesų ir laimingą gyvenimą.

Todėl, tardamas širdingą „Ačiū Tau, Tėvyne!“, ateltyje dirbsiu negallėdamas jėgų, kad šiame septynmetyje mūsų kolūkinis kaimas dar labiau suklestėtų.

St. PISKARSKAS,

Mičiurino vardo kolūkio agronomas

Artėjant Tarybų Lietuvos dvidešimtmečiui mūsų gimtasis miestas sulaukė pulkios naujovės: mieste pradėjo kursuoti keleiviniai autobusai.

Nuotraukoje: vienoje autobusų sustojimo vietų.

J. Dillo nuotr.

Jie dainuoja Vilniuje

„Svėdasų“ kolūkio choras plačiai žinomas kiekvienam dainos mylėtojų rajone. Svėdasiečiai geriausiai pasirodė rajoninėse chorų varžybose.

Dabar „Svėdasų“ kolūkio choras dalyvauja Jubiliejinėje Dainų šventėje.

Nuotraukoje: svėdasiečiai dainuoja rajono Dainų šventės metu.

B. Melėniskio nuotr.

Alf. BRIEDIS

TARYBŲ LIETUVAI

Tau nupynėm valniką iš varpų,
Iš žiedų ir iš rūtų žalių,
Ir iš pergalių laisvojo darbo,
Zengdami sudėtingu keliu.

Tau paskyrėme dainą gražiausią
Ir illejom plakimą širdžių,
Kauno jūros nerimstantį gausmą
Ir šnarėlimą klonių brandžių.

Tau išaudėm puošniausią drabužį
Ir prisagstėm kasas gintarų.
Tu — lyg nuotaka, šviesią dalužę
Tau dainuoja būrys seserų.

Tau išrinkom šauniausią jaunikį —
Džiaugsmą — draugą lietuvių tautos
Ir išgijome praeitį nyklą
Tartum žiezulą. Nesikartos!

Tu žydėk dauglatautė šelmynoj,
Laisvės oru per amžius alsuok!
Tu — mūsų meilė tyra, begalinė,
Mūsų motina, draugė, sesuo.

◆◆◆

Mūsų rajono žmonės

Darbščios rankos

Alfonsas Gogelis iš dirbtuvės namo grįžo temstant. Atsisėdus vakarienai, atsivėrė plačios pirklos durys ir į vidų įgriuvo augalotas, plačiapetis vyriškis.

— Kokie gi reikalai tave, Stasy, taip vėlai užviljo, — pažinęs kolūkio šoferį Satkūną, susidomėjo šeimininkas.

— Reikalai liūdnoki, — glamždamas rankoje kepurę, prabilo svečias. — Sulūžo mašinos spyruoklinis varžtas. O rytą anksti durpes kraukui prie fermų reikės vežti...

— Būta čia kol — nusišypsojo Alfonsas ir padėjo šaukštą. — Eime, nukalsiu naują.

Netrukus kalvėje vėl suliepsnojo žaizdas, o vakaro tylą sudrumstė skvarbus tekimo staklių gaudesys. Po pusvalandžio Satkūnas nusišypsojo žaizdas sodžiaus gatve nešinas varžtu.

...Nuo pat pirmųjų „Tarybinio artojo“ kolūkio įsikūrimo dienų pasiukojamai darbuojasi kalvis-mechanikas Alfon-

sas Gogelis. Jo rankos pagamino tūkstančius detalių traktoriams, prikabiniams agregatams, šienaplovėms ir javaplovėms, sunkvežimiams bei kitoms mašinoms. Jis visada kokybiškai ir greitai atlieka pavestą darbą.

Alfonsas ne tik puius savo srities specialistas, bet ir išradingas racionalizatorius. Bene reikšmingiausias kalvio patobulinimas — tai metalo tekimo staklių sukonstravimas. Ši naujovė ne tik palengvina sunkų Alfonso darbą, bet įgalina jį per dieną pagaminti keturis kartus daugiau įvairių detalių.

negu anksčiau, dirbant rankiniu būdu.

Šiuo metu Alfonsas gamina atsargines dalis traktoriams ir kullamsloms mašinoms.

Už gerą darbą Alfonsą kolūkio valdyba kelis kartus premijavo piniginėmis premijomis, viešais pagyrimais, o šiuo metu padeda jam pastatyti bei įsirengti naują namą kolūkinėje gyvenvietėje.

— Aukštes rankas turi mūsų Alfonsas, — taip apie jį atsiliepią ir kolūkio šoferiai, ir mechanizatoriai, ir kullamųjų mašinistai, ir kertamųjų vairuotojai.

St. ŠILIONAS

SPAUDA PRISTATO KASDIEN

Iki šiol „Puntuko“ kolūkyje buvo tik vienas laiškininkas. Senukas Simkus nespėdavo laiku aptarnauti penkių brigadų. Kolūkiečiai pageldivo, kad būtų išskirtas antras laiškininkas. Kol-

ūkio valdyba paskyrė dirbti jaunuolį Dillį. Jaunasis laiškininkas spaudą pristato laiku. Dabar puntukiečiai naujus laiškus ir žurnalus gauna tą pačią dieną.

J. Sigitas

ANYKŠČIŲ RAJONO ŽEMĖS ŪKIO PIRMŪNŲ PASITARIMO DALYVIŲ KREIPIMASIS

į visus rajono žemės ūkio darbuotojus

Tarybų Lietuvos darbo žmonės respublikos dvidešimtmetį sutinka ryžtingai kovodami už septynmečio plano įvykdymą per 4—5 metus.

Šiais metais mūsų rajono kolūkiai, prisilėmę žymiai didesnius socialistinius išpareigojimus, sėkmingai juos vykdo. Kasdieniniame darbe, kasdieninėje kovoje už partijos ir vyriausybės žemės ūkiui keliamų uždavinių įvykdymą gausėja darbo pirmūnų gretos. Puikiai vykdo prisilėmtus socialistinius išpareigojimus ir jau pirmelžė iš kiekvienos karvės po 1700—1950 kg pieno „Draugystės“ kolūkio karvių melžėja Genė Medžiulytė, „Anykščių šilelio“ kolūkio — Ona Černauskaitė, „Lenino keliu“ kolūkio — Genė Banytė, Troškūnų tarybinio ūkio — Genė Zarskutė ir kitos.

Kolūkiuose rimtai susirūpinta galvijų bandų ir mėsos gamybos didinimu. O tas pagrindinis priklauso nuo veršinių ir kiaušinių šėrėjų darbo. Mes didžiulioje tokių veršinių, kaip „Zalgirio“ kolūkio — Marytės Ilčiukaitės, „Pergalės“ kolūkio — Strolaitės Cicilijos ir Sriubienės Bronės, „Naujo gyvenimo“ — Matulaušienės Stėfos darbo laimėjimais. Jų prižiūrimi veršeliai priauga per parą po 700—800 gr.

Puikiai darbuojasi ir jau išaugino po 80—90 bekonų „Lenino keliu“ kolūkio kiaušinėšės Bronė Baukienė ir Ona Kraucevičienė, „Pergalės“ kolūkio — Ona Puodžiūnienė, „Surgelio“ kolūkio — Povilas Černius. Džiugiausia yra tai, kad minėtų gyvulininkystės pirmūnų pavyzdžiu seka visi šių kolūkių gyvulininkystės darbuotojai, todėl minėti kolūkiai sėkmingai vykdo antrųjų septynmečio metų socialistinius išpareigojimus.

Gražus šiemet bręsta javų ir pašarinių kultūrų derlius. Tai todėl, kad mūsų laukininkystės darbuotojai dirba kaskart darniau, dėglia į gamybą priešakinės tarybinės agrotechnikos pastekimus. Visas rajonas gali teisėtai didžiulius tokiuos darbuotojus ir

darbo organizatorius, kaip „Aukštakalnio“ kolūkio brigadininkas Napolis Strolia, K. Staro vardo kolūkio brigadininkas Radzevičius, laukininkystės brigadų darbuotojai ir mechanizatoriai, kaip „Levandžio“ kolūkio traktorininkas Alkauskas, „Pergalės“ kolūkio kukurūzų grandies grandininkas Meškauskas, „Zalgirio“ kolūkio jauna kolūketė Palmira Talaikytė ir kiti.

Aukščiau išvardintų pirmūnų pasiekimai turi tapti visų kolūkiečių pasiekimais, visi turi dirbti ir rūpintis savo kolūkio klestėjimu taip, kaip minėti draugai.

Draugai!

Mes esame tos nuomonės, kad rajono žemdirbiams ir gyvulininkystės darbuotojams antrame pusmetyje teks dar geriau padirbėti. Juk norint įvykdyti šių metų socialistinius išpareigojimus, dar reikia 100 ha žemės ūkio naudmenų pagaminti po 137,4 cnt pieno, 31,2 cnt mėsos, tame skaičiuje 100 ha arimų 29 cnt kiaušienos mėsos. Tai ne mažai skaičiai. Ir reikia labai kruopščiai pasidaryti, kad jie būtų pasiekti, kad mūsų rajonas išsėtų duotą žodį.

Draugai!

„Lenino keliu“, „Pergalės“ ir kitų kolūkių gyvulininkystės darbuotojai žada įvykdyti šių metų gyvulininkystės produktų gamybos išpareigojimus vienu-dviem mėnesiais anksčiau, negu numatyta. Nėra abejonės, kad jie duos nemažą mėsos viršum prisilėmtų išpareigojimų. Tą gali pasiekti daugelio kolūkių gyvulių augintojai, jei jie dar kruopščiau prižiūrės gyvulius, praktikuos aptvarinį galvijų, ypač prieauglio ganyką, o bekonus augins lauko stovyklose, jei laiku perves į visuomeninę bandą užkontraktuos veršelius ir pristatins tik gerai nupenėtus gyvulius valstybei, jei galvijų bandose plačiai praktikuos galvijų dirbtinį apsėklimą.

Mes kviečiame visus žemės ūkio darbuotojus pasidaryti dar nuosirdžiau, išsėti duotą žodį.

Pusmečio rezultatus suvedus

Geriausį gyvulininkystės darbuotojai, kolūkių pirmininkai, žemės ūkio specialistai praėjusį pirmą dieną Jono Biliūno vardo vidurinės mokyklos salėje aptarė pusmečio darbo rezultatus. Pranešimą apie gyvulininkystės darbuotojų pasiekimus ir trūkumus socialistinių išpareigojimų vykdymo darbe skaitė LKP rajono komiteto sekretorius drg. V. Lukoševičius.

Per pusmetį daugiausia pieno valstybei pardavė „Anykščių šilelio“ kolūkis. Čia 100 ha naudmenų pagaminta po 197 cnt, o iš kiekvienos karvės pirmelžta po 1638 litrus pieno. Palyginus su praėjusių metų tuo pačiu laikotarpiu, šiame kolūkyje pieno pirmelžimas padidėjo net 107 litrais iš kiekvienos karvės. Kolūkis rūpinasi bandos gerinimu. Karvės gražios, veršeliai prižiūrimi gerai.

Neblogų rezultatų pieno gamyboje pasiekė „Draugystės“, „Lenino keliu“ kolūkių gyvulininkystės darbuotojai. „Draugystės“ kolūkyje 100 ha naudmenų pagaminta po 168,8 cnt pieno ir „Lenino keliu“ — po 156 cnt. Pirmąjį rajone „Draugystės“ kolūkio karvių melžėja G.

Medžiulytė iš kiekvienos karvės pirmelžė po 1946 kg pieno.

Bet jeigu mūsų pirmąjį kolūkiai pasiekė iš tiesų gražių rezultatų, tai Puškino vardo ir „Kalnapilio“ kolūkiai 100 ha naudmenų pagamino tik po 33—35 cnt pieno. Nesirūpinama šiuose kolūkiuose ir karvių bandos gerinimu.

Puškino vardo kolūkio vadovai teisinasi, kad pas juos smėlynai, negalima sudaryti tvirtos pašarų bazės, pakelti karvių plenigumo. Bet tokiose pat gamtinėse sąlygose ir tokiose pat smėlynuose esantis Jono Biliūno vardo kolūkis 100 ha naudmenų pagamino 54,7 cnt pieno.

Labai blogai vykdomas dirbtinis karvių apsėklimas. Tokiuose kolūkiuose, kaip „Ažuolas“, iš 112 karvių dirbtinai apsėklintos vos 2, „Už talką“ kolūkyje — viena. Idomu, apie ką galvoja šių kolūkių vadovai? Kolūkių pirmininkams Ragaišiui („Ažuolo“ kolūkis), Smertjevui („Už talką“ kolūkis) reikėtų šiuo klausimu susirūpinti. Be dirbtinio apsėklimo bandos nepagerins.

Kalbant apie mėsos ga-

mybą rajono kolūkiuose, kaip geriausias buvo pažymėtas „Pergalės“ kolūkis. 100 ha naudmenų per pusmetį čia pagaminta net 36,7 cnt mėsos, nors kolūkis išpareigojo pagaminti 27 cnt. Gyvulininkystės darbuotojai planą įvykdė 137 procentais.

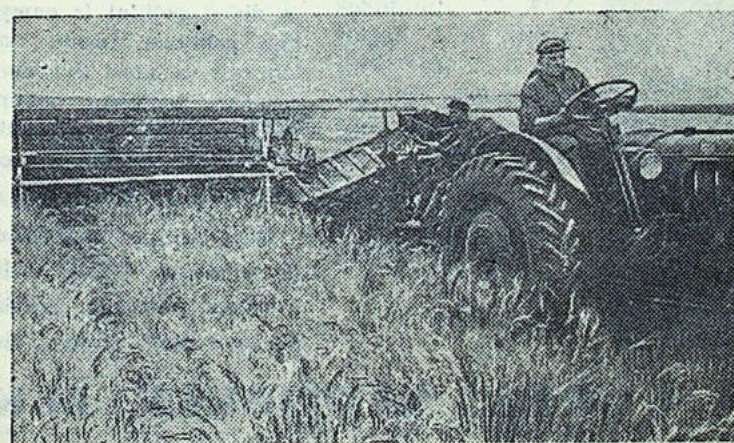
Mėsos gamybos išpareigojimus viršijo „Lenino keliu“ ir „Draugystės“ kolūkiai.

Labai bloga padėtis mėsos gamybos klausimu „Laisvo artojo“ kolūkyje. Čia 100 ha ariamos pagaminta tik 6,5 cnt kiaušienos, nors kolūkis išpareigojo pagaminti 11 cnt.

Pasitarime kalbėjus „Gegužės Pirmosios“ kolūkio pirmininkas Svirėlis pažymėjo, kad šio kolūkio kolūkiečiai Tarybų Lietuvos dvidešimtmetį sutinka pasiekti nemažų laimėjimų, prisilėmtus išpareigojimus ne tik įvykdė, bet ir viršijo.

Kalbėję „Draugystės“ kolūkio fermos vedėja Sakėnaitė, „Pergalės“ kolūkio pirmininkas Sostakas ir kiti kvietė visus žemės ūkio darbuotojus pasistengti, kad 1960 m. socialistiniai išpareigojimai būtų įvykdyti ir viršyti.

J. Pajarskas

STALINO SRI-TIS. Gerą žeminių kviečių derlių išaugino sri-ties žemės ūkio darbuotojai. Numatoma gauti vidutiniškai po 30—35 centnerius grūdų iš hektaro. Kolūkiai ir tarybiniai ūkiai pradėjo javų pūtį.

Nuotraukoje: atrankinė žeminių kviečių pūtis Novozovsko rajono kolūkyje „Rodina“.

P. Kaškello (TASS) nuotr.

kinės brandos, nes kur javai didesni, ten pavėluotai nulmami derliai, gaunami didesni nuostoliai.

Dažnai galvojama neteisingai, kad vaškinėje brandoje piaunant javus, gaunami grūdai blogesni kokybės. Tačiau gausiai tyrimais yra nustatyta, kad pavėluotai derlių nulmami, sumažėja ne tik grūdų derlius, bet ir grūdų kokybė. Vėliau nuplautų javų grūdai esti lengvesni ir mažiau baltymingi.

E. KEMESYTE
Elmininkų bandymų stoties mokslinis bendradarbis

Šįmet javai vešliai auga ir žada didelį derlių. Dabar žemdirbių artimiausios ateities uždavinys yra gausiai užaugusį derlių sudoroti be nuostolių. Tarp kitų derliaus nuėmimo darbų labai yra svarbu javus nuplauti tinkamai pribrendusius, bet nepavėluotai, kad grūdų kuo mažiausiai išbyrėtų.

Paprastai išskiriamos trys pagrindinės javų grūdų pribrendimo fazės: pleninė, vaškinė ir pilnoji.

Pleninė branda bus tokia, kai grūdai dar turi žalsvą spalvą, yra minkšti ir pripildyti tirštos pieno spalvos masės. Tokioje būklėje grūdai dar auga ir šioje brandoje javų plauti negalima, nes jie nėra pilnai pribrendę. Nepilnai pribrendusius javus nuėmus, gaunami susitraukę, mažai grūdai.

Vaškinė javų branda skaitoma tada, kai grūdai jau esti gelsvas, tačiau dar pirštais perspaudžiamas, pergnybamas ir perlauiamas, kitai sakant, vaško kietumo. Piaunant grūdą peliu, atplautos dalys neatšoksta. Tuo metu ir šiaudai, ir jų stiebnariai nebetenka žalio atspal-

PIAUKIME VAŠKINĖS BRANDOS JAVUS

vio. Javų lauko spalva esti geltona. Šioje brandos fazėje javų šaknys apmiršta ir nei maisto, nei vandens augalas iš dirvos nebegauna. Stiebai ir lapuose javai naujų maisto medžiagų nebegamina ir grūduose maistingų medžiagų nebadaugėja. Palyginus su pilnai pribrendusiais grūdais, juose esti daugiau drėgmės, kuri, javus

džiovinant, išgaruoja.

Jeigu javai yra plau-nami kertamosiomis mašinomis arba dalgiais, vaškinė branda yra tinkamiausias momentas javams plauti, nes tada grūdai nebyra, varpos nelūžta, o grūdai jau yra pilnavertis. Vaškinė branda priklauso nuo meteorologinių sąlygų

užsitęsia kartais net iki 10 dienų. Šioje brandoje plaudami javus, pratęsime ilgiau tinkamą plūčiai laiką, tuo pačiu galėsime geriau suorganizuoti piūtės darbus ir išvengsime grūdų išbyrėjimo.

Pilnoje brandoje grūdai esti kietas, pirštais nebeperspaudžiamas. Peliau piaunant, padėjus ant kieta daikto, grūdų

daly atšoka. Grūdai, varpą sukrėtus, lengvai išbyra. Sausas šiaudas lūžta. Šioje brandoje, ypač esant sausam orui, piaunant javus kertamosiomis arba dalgiais, grūdai labai byra ir varpos lūžta. Kiekvieną vėlesnę piūtės dieną javai daugiau pribrenda, sudžiūsta, daugiau byra

ir, plūčiai užsitęsus kelerai dienų, susidaro dideli nuostoliai.

Pagal atliktus mokslinių tyrimų įstaigų apskaičiavimus, plaudami javus pilnoje brandoje, pirmomis dienomis netenkame 3—5 centnerių grūdų iš hektaro, o atskirais metais ir daugiau. Plūtį uždelsus, derliaus nuostoliai žymiai padidėja. Pilnos

javų pribrendimo fazės tikslinga laukti tik tuo atveju, jeigu derlių nuimame kombainais.

Siekiant nustatyti tinkamiausią piūtės terminą, Kauno žemės ūkio kultūrų veislių tyrimo punkte buvo atlikti tyrimai, javų derlius buvo nuimamas įvairiose brandose. Duomenys parodė, kad daugiausia derliaus gaunama piaunant javus vaš-

kinėje brandoje, o kuo daugiau vėluojamas derliaus nuėmimas, tuo mažiau gaunama grūdų. Pavėluotai piaunant, grūdų nuostoliai siekia net iki 30 procentų viso derliaus.

Didelį derlių duodantieji javai būna stambesni, svaresni, mažiau apgaubti lukšteliais ir greičiau išbyra. Todėl gerus, pagulsius javus ypatinai svarbu nuplauti vaš-

Mažųjų džiaugsmui

J. Biliūno vardo vidurinės mokyklos kalnystėje buvo išskirtas kampelis vaikų darželio žaidimų aikštelei. Bet aikštelė buvo nesutvarkyta.

Vaikų darželiui į talką atėjo I-osios septynmetės mokyklos penktokai. Ypač nenulstamai

dirbo Chollinas, Zabulionytė, Griekškaitė, Plešytys, Kėkškaitė, Vanagas, Šaltenis ir kt. Aikštelė netrukus buvo sutvarkyta.

Tai graži dovana darželiui dvidešimtmečio proga.

E. Sileikienė,
raiono pionierių Tarybos narys

Soclenktynės tarp kaimynų

Kai metų pradžioje „Puntuko“ kolūkis pradėjo lenktyniauti su Černiachovskio vardo kolūkiu, daugelis puntukičių nusišypsojo: per silpnas varžovas.

Nejučiom prabėgo pusė metų. Ir štai komisija iš „Puntuko“ kolūkio buvo nuvykusi pas kaimynus tikrinti soclenktyniavimo rezultatų. Ir pas mus buvo atvykę černiachovskiečiai. Pasirodė, kad mes pirmiausia tik pieno gamyboje, o mėsos, vilnų, kiaušinių jau

daugiau gamina černiachovskiečiai. Komisija, apžiūrėjusi grūdines kultūras, vasarines žoles, nugalėtoju pripažino „Puntuko“ kolūkį. Gi kukurūzai gražesni pas kaimynus.

Dabar visi pamatė, kad Černiachovskio vardo kolūkio kolūkiečiai mums labai rimti varžovai. Kas taps nugalėtoju, labai neaišku.

O. Baltakytė,
„Puntuko“ kolūkio
įskaitininkė

Nuotraukoje: karinis lakūnas kapitonas Vasilijus Amorosijevičius Poliakovas, numušęs 1960 m. liepos 1 d. amerikinių bombonešį, įsiveržusį į TSRS oro erdvę.

B. Ivanovo
(TASS) nuotr.

GAMTA, MEDŽIOKLĖ, ŽUKLĖ

Šeduikių ir Jatkonų ežeruose paukščių medžioklę reikia uždrausti

„Paukščių rojus“ — taip galima pavadinti Šeduikių ir Jatkonų aklažerius, labai mėgstamus sparnuotųjų vandens gyventojų. Paplauk, drauge, laiveliu Jaros upelio vage, einančią per aklažerio vidurį, ir tave nustebins paukščių gausumas, švendrynų ir liūnų baugus paslaptingumas, visiška ramybė ir tylą, kurią sudrumsčia tik įvairių paukščių balsai. Tai mažo masto mūsų rajono Zaltytis. Deja, šių nuostabių gamtos kampelių gyventojai iki šiol neturėjo ramybės. Vos išaušdavo pirmasis vandens paukščių medžioklės sezono rytas, čia pasipildavo šūviai, ir vargšai paukščiai krisdavo į liūną, kur jau niekas jų neberasdavo. Ir kaip rasi pašautą paukštį, jei nendrynai

daugiau dviejų metrų aukščio ir tokie tankūs, kad pralįsti neįmanoma, o užželiančio ežero velėna žmogaus neišlaiko. Pagallo praėjusiais metais „Jaunosios gvardijos“ kolūkio pirmininkui drg. Traškinui negalėtingai naikinamų paukščių, ir jis apgavo medžiotojus, iškabindamas

ties ežeru lentą su užrašu „Draustinis“. Gera padarė gamtos mylėtojas! Niekas medžioti čia nebeišdriso. Tokiu būdu drg. Traškinas išgelbėjo daug paukščių, ir jų skalčius Šeduikių ežere šiais metais dar didesnis. Drauge medžiotojai! Atsisakykite nuo šių metų tuose ežeruose

paukščių medžioklės. Kam naikinti paukščius ten, kur iš dešimties nušautų galima rasti vos vieną, o dažnai nė to. Tegul gyvena paukščiai savo karalystėje, tegul puošia ir turtina mūsų gražią gamtą.

S. TALEIKIS,
valstybinių gamtos
apsaugos inspektorius

NEPAGARBA POILSIAUTOJUI

Gražus, žavingas, salomis salelėmis mirgęs Rubikių ežeras karštomis vasaros dienomis patraukia dešimtis vasarotojų, turistų iš įvairių rajonų bei respublikos vietovių. Siekdama sudaryti poilsiautojui malonią ir jaukią aplinką, Anykščių plytų ir drenažo vamzdžių gamyklos administracija šiemet gražioje Pertako saloje įrengė

estrada, šokių aikštelę, suolus žiūrovams, įvedė elektrą. Čia išieginėmis dienomis rengiamos jaunimo gegužinės, festivalai. Laisvalaikio salą aplanko gamyklos darbininkai, apylinkės kolūkiečiai. Deja, kiekvienam atsilankiusiam į šį malonų gamtos kampelį visada tenka nusivilti. Aplinkui, kur tik bepažvelgsi,

voliojasi popiergalių, nuorūkų krūvos. Tiek salos kalno atšlaitė, tiek ant kalvelės vargu surasi neužterštą vietą prisėsti. Visa tai susidarė todėl, kad gamyklos vadovybė saloje pamiršo įrengti šiukšlių dėžes, išviete.

Argi iš tiesų jau taip sunku ši reiką sutvarkyti?

St. SIMONAS

Kovinga programa* Kolonizatoriai nerimsta* Pasaulinės Taikos Tarybos sesija

nutarė antrąjį septynmečio metų planą įvykdyti iki gruodžio 20 dienos. Viršum plano bus pagaminta daug mašinų, staklių, įrengimų, liaudies vartojimo prekių. Gyval aptaria Plenumo nutarimą Kijevo, Rygos ir kitų šalies miestų darbo žmonės.

Tarybų Lietuvos įmonių, gamyklų kolektyvai mitinguose, susirinkimuose svarsto, kaip įgyvendinti Plenumo iškeltus uždavinius — visokeriopai spartinti techninę pažangą, kelti darbo našumą.

Plenumo priimtas nutarimas, — pasakė Vilniaus dažymo aparatų gamyklos elektrosuvinintojas I. Kovalevskis, — mus skatina dar labiau tobulinti gamybą. Dabar svarbiausia reikla kelti gaminių kokybę, geriau organizuoti darbą.

Tarybų Sąjungos Komunistų partijos Centro Komiteto Plenumas ragina partines organizacijas, visus komunistus, darbininkus, inžinerijos-technikos darbuotojus ir tarnautojus dar labiau pakelti kūrybinę iniciatyvą kovoje už tolesnį techninės pažangos spartinimą, už pramonės ir transporto darbo kokybinių rodiklių gerinimą, už septynmečio plano užduočių įvykdymą pirmą laiką.

Pagal gamtinius išteklius Kongo yra viena turtingiausių šalių kapitalistiniame pasaulyje. Čia yra kobalto, deimantų, germanio, alavo, vario ir kitų iškasenų. Pagal kobalto ir deimantų gavybą Kongo priklauso pirma vieta kapitalistiniame pasaulyje, pagal urano — ketvirta. Tačiau šalis, iki šiol buvusi žiaurioje Belgijos kolonijinėje priespaudoje, negalėjo naudotis savo turtais — iš jų lobo kolonizatoriai.

Daugiau kaip prieš dvi savaites Kongo respublika tapo savarankiška. Tačiau, kai tik Kongo vyriausybė, vadovaujama ministro pirmininko Lumumbos, pasiskelbė, jog ji stiprins nacionalinę nepriklausomybę ir tautos vienybę, imperialistai klastingai užpuolė jauną respubliką. Išprovokavusi riaušes kai kuriuose Kongo rajonuose, Belgijos vyriausybė, Jungtinių Amerikos Valstijų, Anglijos ir Prancūzijos valdančiųjų sluoksnių lėmimu, išlaipino Kongo teritorijoje savo kariuomenę. SNO Saugumo Taryba priėmė rezoliuciją dėl Belgijos kariuomenės išvedimo iš Kongo. Tačiau kolonizatoriai, nepaisydami šio nutarimo, slūgėjo į Kongo naujus karinius pastiprinimus.

Visas pasaulis pasipiktinęs imperialistine agresija prieš Kongo liaudį. „Salin rankas nuo Kongo!“ — šis šūkis dabar skamba visur.

Tarybinė vyriausybė pareiškė, kad ji padės jaunai Kongo respublikai apginti nepriklausomybę ir laisvę. Jeigu, nepaisydami Saugumo Tarybos nutarimo, imperialistai toliau

vykdys agresiją prieš Kongo, tai Tarybų Sąjunga, kaip pareiškė N. Chruščiovas, „nesuabejos imtis ryžtingų priemonių, įgalinančių užkirsti kelią agresijai“. Tarybinė vyriausybė nutarė padėti Kongo respublikai maisto produktais. Lėktuvais jau išsiųstos pirmosios siuntos maisto produktų. Artimiausiomis dienomis iš Odosos išplauks į Kongo garlaivis „Leninogorskas“ su kviečių, cukraus ir kondensuoto pieno kroviniais. Tarybų Sąjunga taip pat padės Ganos vyriausybei permesti Ganos kariuomenę į Kongo respubliką. Ši kariuomenė siunčiama į Kongo SNO Saugumo Tarybos nutarimu.

Šių metų liepos mėnesį Pasaulinės Taikos Tarybos biuro išplėstinėje sesijoje Stokholme dalyvavo atstovai daugiau kaip iš penkiasdešimt visų žemynų šalių — iš Jungtinių Amerikos Valstijų ir Lotynų Amerikos, iš Australijos, Afrikos, iš visų Europos šalių.

Taikos Tarybos sesijoje buvo pažymėtos didelės Tarybų Sąjungos ir tarybinės visuomenės pastangos sudaryti talkaus bendradarbiavimo sąlygas, kurios atitinka visos žmonijos interesus. Sesijos dalyviai nutarė, kad tarptautinė reakcija ir pirmiausia Amerikos imperialistai pastaruoju metu paaštrino tarptautinę padėtį. Todėl Stokholme su ypatinga jėga praskambėjo šūkis: „Būkite budrios, žemės tautos! Sujunkite visas jėgas kovai už taiką!“

Taikos Tarybos biuras pareikalavo sušaukti pasaulinę konferenciją nusiginklavimo klausimais, kurioje dalyvautų visų šalių — tiek priklausančių, tiek ir nepriklausančių dabar Sąjunga Tarybos Nutarimui, imperialistai toliau

Redaktorius St. VINCIONAS

1960 m. liepos 19 d. Anykščių mieste ar Birkūnų apyl. pamečiau pinigine su dokumentais. Radusį prašau grąžinti šiuo adresu: Elmininkų bandymų stotis, Zarukui Henriui. Atsilyginsiu.

„Paryžiaus Komunos“ kolūkyje, Latavos kaime, parduodamas svirnas. Dydis — 8x8 metrų. Kreiptis pas Viktorą Giedraitį.

Pil. Survylienė-Vilkaitė Marijona, Jono d., gyv. Anykščių raj., Rukiškio km., iškelė ištuokos bylą pil. Survyliui Antanui, Kazlo s., gyv. Kuršėnų raj., Kuršėnų mst., S. Neries gt. Nr. 13.

Ištuokos bylą nagrinės Kuršėnų rajono Liaudies teismas.